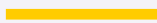

MYYTINMURTAJA

VAROITUS: SAATAT KOKEA SEURAAVAN VIESTIN HÄIRITSEVÄNÄ...

...mutta jatkoit kuitenkin lukemista? Sama tapahtuu monissa rikksentorjunta-aloitteissa, joissa varoitetaan ihmisiä heidän käyttöksensä mahdollisista seurauksista, joko rikoksen tekijänä tai uhrina. Pelkoon perustuvat taktikat ovat todellakin tavallisia rikksentorjunnassa, ja mahdollisia riskejä ja haittoja koskevan tietoisuuden lisäämisen oletetaan estävän ihmisiä käyttäytymästä tuolla tietyllä tavalla.¹ Näin ei kuitenkaan aina tapahdu. itse asiassa se voi olla jopa haitallista. Pelottavaa, eikö totta?

PELOTTELEMALLA SAADAAN IHMISET KÄYTTÄYTYMÄÄN OIKEIN

Sitä tapahtuu eri tavoin ja eri muodoissa, vaihdellen vihamielishenkisistä vankilavierailuista kasvatuksellisempiin ja asiapohjaisempiin lähestymistapoihin ja tämän päivän teknologiaa käyttäviin ohjelmiin, joilla toistetaan pidätetyksi tai rangaistuksi tulemisen kokemus, joskin ajatus on sama: asettaa ihmiset tilanteeseen, jossa he joutuvat kohtamaan pahimman mahdollisen seurauksen, jos he tekisivät rikoksia, jolloin pelko kannustaa heitä noudattamaan lakia. Kuitenkin uhkailemalla ihmisiä tällaisilla seurauksilla voi kostautua, kuten tässä väitämme, ja vuorostamme tuomme esiin juuri sitä käyttäytymistä, jota se pyrkii estämään.

TIETOISUUDEN LISÄÄMINEN

Tietoisuudenlisäämiskampanjat ovat yleisiä rikollisuudentorjunta-aloitteissa. Ajatus on yksinkertainen ja helppo esittää, mutta näyttöä tuloksista ei paljoakaan ole. Pelottelutekniikoita käytetään usein yhdessä tietoisuutta lisäävien toimenpiteiden kanssa. Lisäämällä ymmärrystä tietystä ongelmasta ja potentiaalisista riskeistä oletetaan, että ihmiset saadaan käyttäytymään halutulla tavalla. Tämä näyttää olevan ratkaisu erilaisiin rikollisuusongelmiin. Pelkkä tietoisuus riskeistä ei kuitenkaan ole ratkaisuna tehokas.

Kiinnostaako, miten rikollisuutta torjutaan tehokkaasti tietoisuutta lisäämällä? Kannattaa tutustua näihin julkaisuihin ja tehdä niistä osa suurempaa, integroitua lähestymistapaa.

> Toolbox 'Preventing the Victimization of Minors in the Digital Age: Awareness-Raising and Behavioural Change' <https://eucpn.org/toolbox15-victimisation>

> Mythbuster 'Awareness raising never hurts, does it?' <https://eucpn.org/mythbuster-awarenessraising>

Otetaan esimerkiksi Scared Straight -dokumenttielokuva, ehkä pahamaineisin rikollisuutta ehkäisevä aloite. Elokuva, jonka alkuperäiset suunnittelijat olivat yhdysvaltalaisia elinkautisvankeja, jotka halusivat antaa yhteiskunnalle jotain takaisin, vie teinejä opintoretelle vankilaan. Tavoitteena on antaa heidän kokea, miltä heidän tulevaisuutensa saattaisi näyttää, jos he valitsisivat rikollisen elämän. Samalla kun heitä opastavat verbaalisesti ja jopa fyysisesti aggressiiviset vangit ja vartijat, toivomus on, että nämä lapset pelotellaan toivottuun käyttäytymiseen: "scared straight" eli peloteltu rehelliseksi.²

Mikä ongelma liittyy tähän ajatusketjuun? Se ei toimi. Samalla kun se voisi toimia ensinäkemältä ja antaa vaikutelman, että näille lapsille annetaan todella tarpeellinen opetus, alkuperäisen Scared Straight -elokuvan ja sen uudempien ja lempeämpien versioiden on osoitettu olevan tehottomia ja jopa haitallisempia kuin että varsinaisesti ei tehdä mitään.³ Arvokkaiden resurssien tuhlausta, sillä ne olisi voitu hyödyntää paremmin.⁴

Valitettavasti pelon kylväminen on jatkuvasti suosittu ennaltaehkäisevä mekanismi koko Euroopan unionin alueella, eri muodoissa ja muillakin aloilla kuten huumeiden käytön ehkäisyssä.⁵ Huolimatta selvästä päinvastaisesta todistusaineistosta uskotaan laajalti, että vakavan rangaistuksen uhka pelottelee ihmisiä niin, etteivät he tee rikoksia. Jos se ei tosiasiallisesti estä rikollisuutta, miksi se kuitenkin saa jatkuvasti tukea? Voimme vain arvailla, sillä mahdollisuudet vaihtelevat tarpeesta toimia ankarasti rikollisuutta vastaan, tarpeesta näyttää, että jotain tehdään, tai jopa siksi, että jotkut toimijat ovat yksinkertaisesti sijoittaneet tarkoitukseen liian paljon poliittista ja/tai taloudellista pääomaa, joten epäonnistumiseen ei ole varaa.⁶

Eettisesti oikein tässä tilanteessa olisi arvioida nämä aloitteet niiden vaikutusten kannalta sen varmistamiseksi, että julkisia varoja käytetään harkiten. Jos tulokset ovat positiivisia, hieno! Jos ne osoittautuvat negatiivisiksi ja valistunut arvaus kertoo meille, että asia on näin, niin silloin pitäisi tehdä oikeat päätelmät: lopettaa hanke vaiheittain. Mikä tahansa muu toimintalinja on yksinkertaisesti vaarallinen ja epäeettinen: nämä ovat *tosiasiassa* kontrolloimattomia ja mahdollisesti haitallisia lapsilla suoritetuilla kokeiluilla.⁷

MUTTA MIKSI SE EI TOIMI?: PELOTTEEN TARKASTELU UUELLEEN

Väittämällä, että jokin ei toimi, on yksi asia, selittämällä minkä vuoksi, auttaa meitä siirtymään eteenpäin ja kohti tehokkaita lähestymistapoja. Siispä tarkastelemme ydinmekanismeja, miten nämä lähestymistavat keskittyvät mahdollisen rangaistuksen ankaruuteen ja siihen, että lapsille näytetään pahin mikä voisi tapahtua, jos he tekevät rikoksen: pelote.⁸

Yhtenä vanhimmista rikollisuudentorjuntamekanismeista - ajatus on peräisin valistusfilosofeilta Beccaria ja Bentham - pelote toimii rangaistusuhun kautta.⁹ Pelote on oletettavasti rikosoikeusjärjestelmän tärkein ehkäisevä funktio¹⁰, mutta rangaistuksen uhka voisi myös tulla epävirallisilta tahoilta, esimerkiksi vanhemmilta, ikätovereilta tai yhteisöltä.¹¹

Jotta pelote toimisi, sen on siirrettävä kustannushyötysuhde toivotun käyttäytymisen eduksi, ts. käyttäytymisen, joka ei riko lakia. Tähän liittyy kolme ehtoa: rangaistuksen on oltava tarpeeksi ankara mutta kuitenkin oikeasuhteinen; sen on seurattava rikosta tarpeeksi nopeasti; ja on oltava varmuus, että tämä rangaistus tulee toteutumaan. Nämä kolme ehtoa vahvistavat toisiaan, eli että ankaralla tuomiolla on vain vähän pelotevaikutusta, jos sitä sovelletaan harvoin.¹²

Juuri tämä oli valistusfilosofien kritiikin kohde. He väittivät, että rikollisten kohtelun kiristämiseen perustuva lähestymistapa oli oleellisesti virheellinen, sillä ankarammat tuomiot eivät saaneet aikaan estävää vaikutusta.¹³ Viimeaikainen tutkimus tukee näitä ensimmäisiä väitteitä ja vahvistaa, että varmuus siitä, että rangaistus tulee seuraamaan, on tehokkain elementti rikollisuuden torjumiseen. Lisäksi kun tarkastelemme, miten tämä rangaistuksen varmuus oikeasti toimii ja miten se hahmotetaan, huomaamme, että se on ehdollinen kiinnijäämisen mahdollisuuksille. Toisin sanoen välitön kiinnijoutumisen riski näyttää merkityksellisimmältä rikollisuuden torjunnassa.¹⁴

Miksi eivät siis Scared Straight ja muut pelkoon perustuvat lähestymistavat toimi?

Erityisen merkityksellistä tässä on se, että olemme tekemisissä nuorten ihmisten kanssa. He ovat luonnostaan alttiimpia riskinotolle. Neurobiologinen tutkimus on osoittanut, että he käsittelevät riskiä eri tavalla kuin järkevät aikuiset. Lisäksi yksilölliset valinnat eivät ole yhtä tärkeitä nuorille ihmisille kuin sosiaaliset ja emotionaaliset kannusteet. Heidän iässään haetaan välitöntä vahvistusta ryhmän ja toveripiirin taholta. Jos näillä vertaisryhmillä on negatiivinen vaikutus nuorten käyttäytymiseen, mikään järkevä viesti että he vaarantavat tulevaisuutensa, ei mene perille.¹⁵ Sen vuoksi nämä ohjelmat voivat olla takaisku.¹⁶ Voi näyttää siistiltä vastustaa vanhempien viestiä, tai mikä pahempaa, saada se näyttämään toveripiirille normaalilta käyttäytymiseltä. Samoin huumeiden vastaisilla kampanjoilla varsinkin on osoitettu olevan haitallisia vaikutuksia, sillä toteamus, että ilmeisesti "kaikki tekevät sitä", voi itse asiassa lisätä käsitystä, että sopeutuakseen joukkoon, nuorten pitäisi käyttää huumeita.¹⁷

SCARED STRAIGHT AND THE COUNTER-ARGUMENTS

"Se toimii täällä"

Asiayhteydellä on väliä, mutta niin on myös hyvällä hallintotavalla. Keskittämisen suhteen arvioinnit saattavat olla valtaosin anglosaksisia, mutta nämä päätelmät antavat riittäviä syitä olla varovainen. Jokaisen eurooppalaisen toimijan, joka harkitsee samanlaisen lähestymistavan soveltamista, tulisi ainakin esittää myönteisiä tuloksia kiistääkseen nämä väitteet. Kaikenlainen muu lähestymistapa on yksinkertaisesti vaarallista ja vastuutonta. Järjestelmällisen arvion kirjoittajat varoittivat lyhyesti: "Antaisitko lääkärin käyttää lääketieteellistä hoitoa lapseesi samanlaisen näytön tulosten perusteella?"¹⁸ Lisäksi aivot toimivat samalla tavoin Atlantin toisella puolella. Riskihakuinen käyttäytyminen on tyypillistä jokaiselle nuorelle henkilölle, kaikkialla.

"Ohjelmamme on enemmän kasvatuksellinen ja vähemmän vastakkaisasetteluun johtava"

Scared Straight -periaatteesta on olemassa joitakin muunnoksia, esimerkiksi opettavaisia kiertokäyntejä, ilman usein aggressiivisia yhteenottoja vankien kanssa, tai mukana on rauhoittumissessio, jossa tiedot laitetaan oikeisiin mittasuhteisiin. Nämä innovaatiot epäonnistuvat näihin käytäntöihin liittyvän ongelman ratkaisemisessa, sillä ne jatkuvasti keskittyvät siihen, että ne lisäävät tietoisuutta seurausten ankaruudesta ja kuitenkin saavat aikaan päinvastaisia reaktioita nuorissa ihmisissä. Alkuperäinen systemaattinen arvio sisälsi myös nämä vähemmän vastakkainasettelua käsittävät ohjelmat, mutta ne saivat aikaan saman vaikutuksen: ei mitään.¹⁹

"Lapset ja vanhemmat pitävät siitä"

Useat ohjelmat - ei ainoastaan Scared Straight -lähestymistavat - väittävät olevansa tehokkaita sillä perusteella, että niiden kohderyhmä tai henkilökunta on ollut niihin tyytyväinen.²⁰ Tämä kuitenkin kertoo hyvin vähän niiden tehokkuudesta. Vain luotettavat vaikutustenarviointijärjestelmät voivat esittää sen kaltaisia väitteitä.²¹

"Ohjelmaa on sovellettu jo monissa paikoissa"

Väite, joka on edellisen kaltainen, mutta tässä tehokkuus on oletettu vain ohjelman laajan käyttöönoton perusteella.²² Jälleen kerran, tämä ei todista mitään varsinaisesta vaikutuksesta.

Konteksti saattaa olla erilainen, toteutustapa saattaa olla erilainen, lapset saattavat pitää siitä... niin innovatiivinen kuin se ehkä onkin, sen mekanismi toiminnassa (*tai ei*) pysyy samana. Tavoitteena on vaikuttaa käyttäytymiseen pelottelemalla ihmisiä näyttämällä rikoksen tekemisen mahdolliset negatiiviset seuraukset.

Toinen näkökohta on, miten mahdollisesti negatiivisista seurauksista kerrotaan ja miten kohderyhmä ne ymmärtää. Viestin lähde on otettava huomioon, koska sen on oltava luotettu lähde ollakseen tuloksellinen.²³ Todennäköisesti vangit eivät ole parhaita esimerkkejä opettamaan hyvää käyttäytymistä. Epäluotettavien ja moralisoivien lähteiden lisäksi nuorilla on vastassaan pahimmat mahdolliset seuraukset tai niiden seurausten liioittelu, toisin sanoen rangaistuksen ankaruus. Kuten edellä on keskusteltu, rangaistuksen varmuus mielummin kuin sen ankaruus pidättelee ihmisiä. Totta puhuen eivät kaikki rikokset ja rikolliset menetelmät ole sellaisia, että he niiden takia päätyisivät vankilaan tai saisivat elinkautisen tuomion. Toisin sanoen jos pelottava viesti huomataan epätodennäköiseksi ja liioitelluksi, se ei saa vastakaikua kohderyhmässä.²⁴

Sytä, miksi Scared Straight ja samanlaiset lähestymistavat epäonnistuvat, ei tulisi pitää käänteisinä suosituksina sen suhteen, mikä oikean lähestymistavan pitäisi olla. Sen varmistaminen, että jokainen rikollinen saa elinkautisen tuomion, ei ole toivottavaa eikä mahdollista. Nämä havainnot kuitenkin kertovat meille, että lasten pelotteleminen ankaralla rangaistuksella on parhaimmillaan tehotonta ja pahimmillaan vahingollista.²⁵ Hyvistä aikeista huolimatta pelottelu ei tehoa tällä tavalla eikä tähän kohderyhmään. Tutkimus kuitenkin ehdottaa paria pelotteluun perustuvaa lähestymistapaa, jotka toimivat.

MILLOIN PELOTTELU TEHOAA?

Pelottelun vaikutukset eivät ole samat jokaiseen eivätkä toimi samalla tavoin koko väestön suhteen.²⁶ Pelottelu vaikuttaa vain niihin, joilla on jo taipumusta rikoksen tekemiseen tai se houkuttelee heitä. Useimmat ihmiset noudattavat lakia sen pelotevaikutuksista riippumatta. Niinpä voitaisiin väittää, että pelottelu on tehokas lähestymistapa vain sekundaarisessa tai tertiärisessä estämisessä.²⁷

Toisin sanoen on todennäköisempää tehdä vaikutus, kun lähestymistapa on kohdistettu. Kun tämä kohdistettu lähestymistapa yhdistetään ymmärrykseen, että pelottelu toimii lähinnä rangaistuksen varmuuden ja tarkemmin sanoen pidätetyksi joutumisen varmuuden kautta, huomaamme, että vankilat ja vangit eivät ole oikeita sanasaattajia. Tehokkaissa pelottelua käyttävissä lähestymistavoissa avaintoimijoita ovat poliisi ja poliisitoiminnan strategiat, jotka aiheuttavat laajan ja näkyvän muutoksen kiinnijäämisen riskissä.²⁸

Ennen kuin jatkamme käyttämällä tätä väitettä, on tärkeää tehdä ero pelottelun ja toiminnan estämisen välillä. Jälkimmäinen on myös rikosoikeusjärjestelmän ja erityisesti poliisitoiminnan käyttämä toimintatapa, ja se estää rikollista tekemästä rikosta *uudelleen* rajoittamalla mahdollisuutta siihen. Yksinkertaisesti ilmaistuna pääasiallinen ero pelottelun ja toiminnan estämisen välillä on se, että pelottelu toimii rikoksentorjunnassa vaikuttamalla havaittuun kiinnijäämisen riskiin ennen tekoa, kun taas toiminnan estäminen rajoittaa rikollisenteijää jatkamasta toimintaa tai tekemästä uusia rikoksia kiinnijäämisen jälkeen. Toiminnan estämisellä on rikollisuutta torjuvia vaikutuksia, mutta se vaatii suurempaa pidätysten ja vankilatuomioiden määrää ja merkittävien resurssien käyttöönottoa vaikutuksen ylläpitämiseksi.²⁹

Rikollisuutta torjuttaessa pelottelun avulla hotspot-poliisitoiminta on malliesimerkki miten se toimii kohdennetussa lähestymistavassa. Poliisin resurssit keskitetään ns. rikollisuuden hotspot-kohteisiin: pieniin maantieteellisiin alueisiin, joilla rikollisuusaste on korkea.³⁰ Kun oli tarkasteltu 65 tutkimusta, Braga et al. (2019) teki johtopäätöksen, että tällä lähestymistavalla on pieniä mutta merkityksellisiä vaikutuksia rikollisuuteen. Lisäksi todettiin, että siirtymästä ei ole pelkästään pieniä merkkejä, vaan on jopa todennäköisempää, että vaikutukset ulottuvat kohdealuetta laajemmalle alueelle. Keskittämällä toimintaansa ja partiointiaan poliisi lisää kiinnijäämisen riskiä alueella ja estää tehokkaasti huume-, häiriö-, omaisuus- ja väkivaltarikoksia.³¹

Kuten näemme, tässä mainitaan vaikutukset tiettyihin rikoksiin. Kohderyhmän tai maantieteellisen sijainnin lisäksi rikostyyppi on myös tärkeä tekijä, jotta pelottelu toimisi. Joihinkin rikoksiin pelottelu vaikuttaa vähemmässä määrin kuin toisiin. Tunne-elämään liittyviin rikoksiin, esimerkiksi *intohimorikokseen*, vaikutus ei todennäköisesti ulotu, kun taas enemmän harkittujen kuten omaisuusrikosten kohdalla onnistumisen mahdollisuus on parempi.³²

Toinen poliisitoiminnan strategia, joka toimii kohdistetun lähestymistavan kautta samalla lisäten kiinnijäämisen todennäköisyyttä, on nimeltään "fokusoitu pelotekeino", joka tunnetaan myös "vipuavana poliisitoimintana".³³ Sen ansioksi on laskettu positiivisia vaikutuksia, erityisesti kun se on kohdistettu jengeihin liittyvään väkivaltaan, mutta myös rikoksenuusijoihin ja huumeetoreihin. Keskeinen piirre toiminnassa on, että ollaan suorassa vuorovaikutuksessa kohderyhmän kanssa ja varmistetaan, että he tietävät rikkomuksiin toistuvasti syyllistymisen seuraukset, ja tarjotaan mahdollisia vaihtoehtoja sosiaalipalvelujen välityksellä.³⁴ Yhteisö tai perheenjäsenet otetaan myös mukaan laajemmassa lähestymistavassa parantamalla kollektiivista tehokkuutta ja kyseisen yhteisön epävirallista valvontaa samalla kun otetaan pois joitakin niistä perusteluista, joita rikoksenteijät voisivat käyttää minimoidakseen henkilökohtaista vastuutaan. Tarkkaavainen lukija saattaa huomata, että "tietoisuuden lisääminen" on todellakin osa tätä lähestymistapaa. Yksinään tietoisuuden lisäämisellä on hyvin vähän vaikutusta. Kuitenkin kohdistettuna, kuten se on tässä, yhdistettynä kokonaisvaltaiseen lähestymistapaan, se osoittautuu hyväksi.³⁵

OPERAATIO TULITAUKO JA ONGELMALÄHTÖINEN POLIISITOIMINTA

Tärkeä tekijä keskitetyn torjunnan onnistumisessa on, miten se kytkeytyy ongelmalähtöiseen poliisitoimintaan. Tämä työskentelytapa korostaa sitä, että arvioidaan asianmukaisesti tarpeet ja ongelmat jonkin alueen sisällä, jotta vaste voidaan räätälöidä vastaamaan paikallista todellisuutta.³⁶

Mainio esimerkki tästä lähestymistavasta on Bostonin tulitauko -operaatio jengeihin liittyvän aseväkivallan vähentämiseksi.³⁷ Yhdessä kohdennettujen täytäntöönpanotoimien kanssa kohdistuen aseiden salakauppaisiin poliisi varmisti, että jengin jäsenet tiesivät, mitkä olivat seuraukset, jos he jatkaisivat väkivaltaansa.³⁸ Rangaistuksista ilmoitettiin ja yhteistyöllä paikallisen syyttäjänviraston kanssa varmistettiin, että syytteesenpanot toteutettiin. Koska useimpia tekijöitä vastaan oli jo ennestään rikossyytteitä, nämä laitettiin tauolle ja niistä mahdollisesti luovuttiin edellyttäen, että jokainen noudatti sovittuja sääntöjä. Jos yksi henkilöistä ylittäisi rajan, kaikkien ryhmän jäsenten syytteet avattaisiin uudelleen. Tämä tietysti sai jengien sisällä aikaan ryhmäpainetta olla osallistumatta väkivaltarikoksiin. Vain hyvin suunnitellut, räätälöidyt ja tutkimukseen perustuvat viestit voivat päästä tähän oikean, tukea-antavan verkoston avulla. Yhden uhrautuminen ryhmän puolesta ei enää toiminut, pelotteeseen keskittyvä sekamenetelmien käyttöön perustuva lähestymistapa toimi: nuorten tekemien murhien lukumäärä putosi käsittämättömät 63 % ja aseelliset hyökkäykset 25 %.³⁹

PÄÄTELMÄ

Pelottelulla on selvästi oma arvonsa, mutta vain, jos sitä käytetään oikealla tavalla. Scared Straight ja muut pelkoon perustuvat lähestymistavat keskittyvät rangaistuksen ankaruuteen ja siihen, että näytetään lapsille pahin mikä voi tapahtua, jos he tekevät rikoksia. Nämä lähestymistavat kohtaavat arvostelua jo pelkästään eettisiin huolenaiheisiin liittyen⁴⁰ eikä niiden ansiosta havaita minkäänlaisia positiivisia vaikutuksia. Jokaisen rikoksentorjuntatoimijan tulisi olla tietoinen tämäntyyppisen ohjelman mahdollisista negatiivisista vaikutuksista ja tehdä omat johtopäätöksensä.⁴¹

Sitä vastoin tehokkaita pelotteluun perustuvia lähestymistapoja on olemassa, kun keskitytään rikokseen, kohderyhmään tai maantieteelliseen sijaintiin, ja kun tavoitteena on lisätä rangaistuksen varmuutta. Luotettavaan tieteelliseen näyttöön perustuen poliisitoiminnan strategioilla tällaisessa keskittymisessä ja näkyvissä vaikutuksissa kiinnijoutumisen riskiin on positiivisia vaikutuksia.

Endnotes

- 1 A. Petrosino, C. Turpin-Petrosino, and J.O. Finckenauer, Well-Meaning Programs Can Have Harmful Effects! Opetuksia kokeiluista ohjelmilla kuten Scared Straight, *Crime & Delinquency* 46:3 (2000); European Crime Prevention Network, Awareness-Raising Never Hurts, Does It?, Mythbuster, Brussels: EUCPN, tulossa.
- 2 A. A. Petrosino, C. Turpin-Petrosino, M.E. Hollis-Peel, and J.G. Lavenberg, Scared Straight and Other Juvenile Awareness Programs for Preventing Juvenile Delinquency: A Systematic Review, *Campbell Systematic Reviews* 9:1 (2013), <https://dx.doi.org/10.4073/csr.2013.5>.
- 3 Ibid.
- 4 D.P. Farrington and B.C. Welsh, The Science and Politics of Crime Prevention: Toward a New Crime Policy, in: D.P. Farrington and B.C. Welsh (Eds.), *The Oxford Handbook of Crime Prevention*, Oxford: Oxford University Press, 2012; Petrosino et al., Well-Meaning Programs Can Have Harmful Effects! Opetukset, jotka on saatu Scared Straight -elokuvan kaltaisista ohjelmakokeilusta.
- 5 J. Esrick, R.G. Kagan, J.T. Carnevale et al., Can Scare Tactics and Fear-Based Messages Help Deter Substance Misuse: A Systematic Review of Recent (2005–2017) Research, *Drugs: Education, Prevention and Policy* 26:3 (2019), <https://dx.doi.org/10.1080/09687637.2018.1424115>; EMCDDA, Mass Media Campaigns for the Prevention of Drug Use in Young People, Lisbon, 2013, http://www.emcdda.europa.eu/publications/pods/mass-media-campaigns_en.
- 6 Petrosino et al., Scared Straight and Other Juvenile Awareness Programs for Preventing Juvenile Delinquency: A Systematic Review; Petrosino et al., Well-Meaning Programs Can Have Harmful Effects! Lessons from Experiments of Programs Such as Scared Straight; Farrington and Welsh, The Science and Politics of Crime Prevention: Toward a New Crime Policy; European Society for Prevention Research, Position of the European Society for Prevention Research on Ineffective and Potentially Harmful Approaches in Substance Use Prevention, 2019, <http://euspr.org>; A.V. Papachristos, Too Big to Fail: The Science and Politics of Violence Prevention, *Criminology & Pub. Pol'y* 10 (2011); J.O. Finckenauer, "Scared Straight" and the Panacea Phenomenon: Discussion, *Annals of the New York Academy of Sciences* 347:1 (1980), <https://dx.doi.org/10.1111/j.1749-6632.1980.tb21271.x>.
- 7 Finckenauer, "Scared Straight" and the Panacea Phenomenon: Discussion; J. McCord, Cures That Harm: Unanticipated Outcomes of Crime Prevention Programs, *The Annals of the American Academy of Political and Social Science* 587:1 (2003), <https://dx.doi.org/10.1177/0002716202250781>.
- 8 Petrosino et al., Scared Straight and Other Juvenile Awareness Programs for Preventing Juvenile Delinquency: A Systematic Review; T. Bjørge, *Preventing Crime: A Holistic Approach*, Basingstoke: Palgrave Macmillan, 2016.
- 9 D.S. Nagin, Deterrence in the Twenty-First Century, *Crime and Justice* 42:1 (2013), <https://dx.doi.org/10.1086/670398>.
- 10 D.S. Nagin, Deterrence: A Review of the Evidence by a Criminologist for Economists, *Annual Review of Economics* 5:1 (2013); T.A. Loughran, R. Paternoster, and D.B. Weiss, Deterrence, in: A.R. Piquero (Ed.), *The Handbook of Criminological Theory*, Chichester, West Sussex: Wiley, 2015.
- 11 Bjørge, *Preventing Crime: A Holistic Approach*.
- 12 Nagin, Deterrence in the Twenty-First Century; Loughran et al., Deterrence.
- 13 Nagin, Deterrence: A Review of the Evidence by a Criminologist for Economists.
- 14 Nagin, Deterrence in the Twenty-First Century.
- 15 European Society for Prevention Research, Position of the European Society for Prevention Research on Ineffective and Potentially Harmful Approaches in Substance Use Prevention.
- 16 M.P. Rubenson, K. Galbraith, O. Shin et al., When Helping Hurts? Toward a Nuanced Interpretation of Adverse Effects in Gang-Focused Interventions, *Clinical Psychology: Science and Practice* (2020); McCord, Cures That Harm: Unanticipated Outcomes of Crime Prevention Programs.
- 17 European Society for Prevention Research, Position of the European Society for Prevention Research on Ineffective and Potentially Harmful Approaches in Substance Use Prevention; European Crime Prevention Network, Preventing Drug-Related Crimes: Achieving Effective Behavioural Change, Toolbox Series No. 16, Brussels: EUCPN, 2020, <https://eucpn.org/toolbox16-drugrelatedcrimes>.
- 18 Petrosino et al., Scared Straight and Other Juvenile Awareness Programs for Preventing Juvenile Delinquency: A Systematic Review.
- 19 Ibid.
- 20 McCord, Cures That Harm: Unanticipated Outcomes of Crime Prevention Programs.
- 21 European Society for Prevention Research, Position of the European Society for Prevention Research on Ineffective and Potentially Harmful Approaches in Substance Use Prevention; B.C. Welsh and D.P. Farrington, Evidence-Based Crime Policy, in: M. Tonry (Ed.), *The Oxford Handbook of Crime and Criminal Justice*, Oxford: Oxford University Press, 2011; Petrosino et al., Well-Meaning Programs Can Have Harmful Effects! Opetukset, jotka on saatu Scared Straight -elokuvan kaltaisista ohjelmakokeilusta.
- 22 European Society for Prevention Research, Position of the European Society for Prevention Research on Ineffective and Potentially Harmful Approaches in Substance Use Prevention.
- 23 European Crime Prevention Network, Awareness-Raising Never Hurts, Does It?
- 24 European Crime Prevention Network, Preventing Drug-Related Crimes: Achieving Effective Behavioural Change; Esrick et al., Can Scare Tactics and Fear-Based Messages Help Deter Substance Misuse: A Systematic Review of Recent (2005–2017) Research.
- 25 Petrosino et al., Scared Straight and Other Juvenile Awareness Programs for Preventing Juvenile Delinquency: A Systematic Review.
- 26 Nagin, Deterrence in the Twenty-First Century.
- 27 Bjørge, *Preventing Crime: A Holistic Approach*; N. Tilley, Middle-Range Radical Realism for Crime Prevention, in: R. Matthews (Ed.), *What Is to Be Done About Crime and Punishment?*, Basingstoke: Palgrave Macmillan, 2016.
- 28 Loughran et al., Deterrence; Nagin, Deterrence in the Twenty-First Century; Nagin, Deterrence: A Review of the Evidence by a Criminologist for Economists.
- 29 Nagin, Deterrence: A Review of the Evidence by a Criminologist for Economists.
- 30 D. Weisburd, The Law of Crime Concentration and the Criminology of Place, *Criminology* 53:2 (2015).
- 31 A.A. Braga, B. Turchan, A.V. Papachristos, and D.M. Hureau, Hot Spots Policing of Small Geographic Areas Effects on Crime, *Campbell Systematic Reviews* 15:3 (2019); Nagin, Deterrence: A Review of the Evidence by a Criminologist for Economists; Loughran et al., Deterrence.
- 32 Bjørge, *Preventing Crime: A Holistic Approach*.
- 33 A.A. Braga, D. Weisburd, and B. Turchan, Focused Deterrence Strategies Effects on Crime: A Systematic Review, *Campbell Systematic Reviews* 15:3 (2019).
- 34 Ibid.
- 35 European Crime Prevention Network, Awareness-Raising Never Hurts, Does It?
- 36 Braga et al., Focused Deterrence Strategies Effects on Crime: A Systematic Review.
- 37 Tilley, Middle-Range Radical Realism for Crime Prevention.
- 38 Nagin, Deterrence in the Twenty-First Century.
- 39 Braga et al., Focused Deterrence Strategies Effects on Crime: A Systematic Review.
- 40 European Crime Prevention Network, Preventing Drug-Related Crimes: Achieving Effective Behavioural Change.
- 41 McCord, Cures That Harm: Unanticipated Outcomes of Crime Prevention Programs; Farrington and Welsh, The Science and Politics of Crime Prevention: Toward a New Crime Policy.

Viite

EUCPN (2020). Mythbuster: Warning, you may find the following message disturbing... Bryssel: EUCPN.

Oikeudellinen huomautus

Tämän julkaisun sisältö ei välttämättä heijasta minkään EU:n jäsenvaltion tai minkään Euroopan unionin tai Euroopan yhteisöjen viraston tai laitoksen virallista lausuntoa.

Tekijät/toimittajat

Jorne Vanhee, tutkija, EUCPN:n sihteeristö.

Osa hanketta 'EUCPN :n sihteeristö', helmikuu 2021, Bryssel
Euroopan unionin sisäisen turvallisuuden rahaston tuella – poliisi